

OTROŠKA BOŽIČNICA

BLED 1994

Pesem: Pesem svetonočna plava

Recitacija:

Ko nad zemljo bo noč nocoj tiho se razgrnila,
ko bo na nebu kakor kres zvezda se zasvetila,
pojdejo duše naše odtod,
pojdejo daleč na božjo pot...
Stokrat ponižane,
stokrat razžaljene,
v mrzlih viharjih, stokrat razgaljene,
pot bodo našle tja v Betlehem,
k jaslicam svetim v božji objem.
Kaj, če od dolge poti bodo strte!
Saj so jim duri hlevca odprte...
Angeli bodo vanj jih peljali,
in jim Detece pokazali.
V jaslih na slami jih pričakuje,
da jih z zakladom svoje ljubezni obsuje. (Ljubka Šorli)

BOŽIČNI ANGEL (igra)

K: Tako lepih božičnih počitnic Tanja še ni imela. Prvič jih je preživljala na vasi pri svoji babici. S sosedovo Ano sta postali dobri prijateljici. Ves dan sta se skupaj sankali na snegu, zvečer pa sta šli k božični devetdnevnici v malo cerkvico vrh grička. Otroci so pripravljali božično igro. Tanja je igrala angela, ki pastirjem oznani Jezusovo rojstvo, Ana pa pastirico, ki Jezusu zapoje pesmico uspavanko. Kako težko so vsi pričakovali sveti večer. Končno so ga dočakali.

(babica in Tanja sta v sobi)

Tanja: Babica, pomagala ti bom postaviti jaslice.

Babica: O, kako si dobra. Hvala ti, ljubi otrok. (postavljata jaslice).

Tanja (zazre se v Jezuščka in tiho reče): "Jezus, danes uslišuješ vse prošnje. Jaz te prosim le eno: da bi se to noč kdo spreobrnil in postal tvoj prijatelj." (poljubi babico in ji obljubi): "Pri sveti maši bom Jezusa prosila zate."

(odide po zasneženi poti)

K: Babica je dolgo gledala za njo. Njene stare noge niso mogle več hoditi po snegu, pa tako si je želela, da bi videla svojo Tanjo oblečeno v angela. Otroci so se prerivali v veroučni učilnici. (na oder priteče nekaj otrok, ki se pripravljajo na nastop). Veselo so čebljali in se pripravljali za igro. Tanja je ogledovala svojo belo obleko in zlate trakove, ki so jih vpletli v njene dolge, razčesane lase. Ko so jo uredili in odšli k drugim otrokom, je Tanja pomislila: Tanja: "Kako bi bila babica vesela, če bi me videla. Pokazat se ji grem, saj bom takoj nazaj. Še opazili ne bodo, da manjkam, ker oblačijo druge otroke."

K: Tiho je smuknila skozi vrata, zunaj jo je obsijala srebrna luna, ki je drobila svoje žarke po zamrznjenem snegu.

Tanja: Tako svetlo je, da lahko grem po bližnjici skozi gozd.

DRUGI PRIZOR

K: Isti večer se je Metka lepo počesala, oblekla najlepšo obleko, plašček in škornje, ter stopila iz sobe na hodnik.

Oče: Kam pa greš? (zarohni)

Metka: Joj, zdaj pa bo hudo. (zajeclja) K polnočnici.

Oče: Nikamor ne greš.

Metka: Ampak, očka, Božič je. Danes se je rodil Jezus!

Oče: Lari fari! Same neumnosti ti hodijo po glavi. Ti jih bom že izbil iz betice. Pridi z mano, greva po drva.

Metka: Očka, to je greh. Danes je velik praznik. Angeli hodijo po zemlji.

Oče: Ha, ha, ha, angeli! No, če bova kakšnega srečala, bom šel pa še jaz k maši. Greva. Angeli, ha, ha, ha... (medtem, ko hodita) Še dobro, da nama sveti luna in razsvetluje pot. Na robu jase bova nalomila suhe veje in naredila butaro.

(naenkrat ju je prestrašil čuden glas)

Metka: (šepetaje) Očka, poglej!

Oče: Tiho! (sikne, potegne otroka za grmovje in se skrijeta)

K: Tanja je tekla po zaledenem snegu, da bi se čimprej pokazala babici. Na robu jase pa ji je zastal korak. Sneg se je srebrno lesketal v luninem siju, na temnem nebu so se lesketale zvezde, na drugi strani jase pa so se dvigali smrekovi vrhovi, kot bi prosili nebo: Daj nam Odrešenika Tanji je zaigralo srce. Zaplesala je po snegu in s čistim otroškim glasom zapela angelovo oznanilo.

Tanja: Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje

K: Njena pesem je izzvenela, ona pa je izginila v gozdu.

K: To je bil glas, ki je zmotil Metko in njenega očeta. Ko je angel izginil, je

Metka rekla: Očka, ali zdaj verjameš, da so danes angeli na zemlji? Jezus se je rodil! Pojdiva k maši, očka, prosim! Obljubil si mi!

Kako čuden je danes očka. Nič ne odgovori, samo tako hitro stopa proti domu, da moram skoraj teči za njim. Pa še drva je pozabil.

K: Ko je prišel v hišo, je rekel ženi:

Oče: Obleci se in pojdi z otroki v cerkev. Božič je!

K: Potem je šel k omari in se tudi sam napravil. Odločil se je, da bo spremenil svoje življenje in zapustil zmotno pot. Spet je hotel postati kristjan. Med mašo so zaškripa težka cerkvena vrata, vstopil je in se postavil v vrsto pred spovednico. Lepšega Božiča Metka še ni doživela.

K: Čez več let sta se Tanja in Metkin oče srečala.

Tanja: Se spomnite, stric, tistega Božičnega večera, ko ste po dolgih letih, ponovno prišli k polnočnici? Kaj se je takrat zgodilo?

Oče: Kaj še ne veš? Z Metko sva nabirala drva v gozdu, ker sem ji s tem hotel preprečiti doživetje božične noči. Kar naenkrat pa naju prestraši čuden glas. Skrila sva se in zagledala prelepega angela, ki je čudovito prepeval slavo Bogu in mir ljudem. (nasmeje se in doda) Takrat se je v meni nekaj spremenilo.

Tanja: Oh, saj sem bila to vendar jaz, ki sem tekla k babici, da se ji pokažem. tiho reče predse) Hvala ti, Jezus, da si uslišal moje molitev.

Oče: (se nasmehne) Bog pa res poišče vse načine, da pripel je nazaj izgubljeno dušo.

Pesem: Sveti večer

UVOD V KESANJE: PASTIRČKI

1. Sneži, sneži, sneži, sneži...

Kaj ni več zdaj, kot tiste dni,
ko betlehemska zvezda mila
ljudi in svet je prerodila?

2. Sneži, sneži, sneži, sneži...

Zakaj so v časti le pesti?
Kaj niso kralji in cesarji
več Gašper, Miha, Boltažarji?

3. Sneži, sneži, sneži, sneži...

O, kaj še ni dovolj krvi?
Kaj so še vsem potrebni spori,
zavist in zdražbe in umori?

4. Sneži, sneži, sneži, sneži...

in bo snežilo vse noči.
In bo snežilo še vse dneve.
Usmili, Bog, se naše reve!

PRI "SVET" PRIDEJO ANGELI S SVEČAMI IN POČASTIJO NOVOROJENEGA. PO POVZDIGOVANJU REČEJO: " Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem." Nato sledi pesem: K nam si prišel".

RECITACIJA: PROŠNJA MALEMU JEZUSU

Če pridem k tebi,
se mi vedno prevelik zdiš
za moje nespametno in otroško srce'.

Danes si v jaslicah majhen,
a zdaj se morda zbojiš,
ker še moje pesmi trdo zvene'.

A stori mi eno:
jaz sem sam, čisto sam,
bodi mi dober in se mi nasmehljaj!

Potem ti vse svoje misli
in prošnje in želje dam,
ti pa svoj mraz, uboštvo in jasli mi daj!

In romajva k drugim,
k vsem, ki jim je še danes hudo':
morda nimajo doma, kruha, matere, in jim solze teko'
ti jih obrišeš vsem!
In ni jim treba več svete noči iskat:
Ti jim nebo prineseš
in ti jim boš božji Brat! (Vital Vodušek)